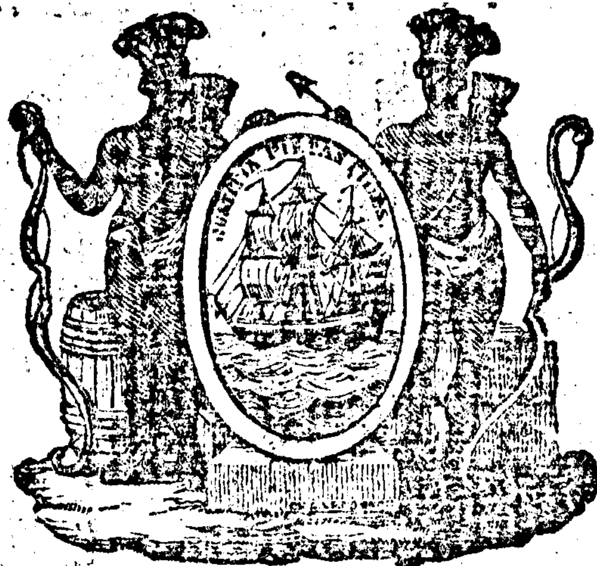
A°. 1839. N°. 23.

Woensdag, 20 Maart.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 Maart 1839.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 28 Februarij ll. No. 391/337, zijn de Heeren SAMUEL HOHEB BRANDON Jr., RAPHAEL A COHEN, MOZES JESSURUN en ELIAZER MOZES MORPURGO, geadmitteerd als beëedigde WEGERS en PEISEURS van *Gouden* en *Zilveren Werken*.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 Maart 1839.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 15 dezer, No. 453/398, is tot KLERK ter Gouvernements Secretarij benoemd, de Surnumerair Klerk SAMUEL COHEN NASSIJ, en tot SURNUMERAIR KLERKEN benoemd, de Heeren MICHEL DE LAMAR en WILLEM FREDRIK DOERRLEBEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 Maart 1839.

Van wege den Gouverneur Generaal *ad interim*, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* aan de navolgende Slaven zijn verleend geworden, als:

1°. Aan de Slavin *Patientie;* toebehoord hebbende aan J. E. PARISIUS.

2°. Aan de Slavin *Ketty;* toebehoord hebbende aan ALAN CAMERON; — en

3°. Aan den Slaaf *Frederik;* toebehoord hebbende aan E. C. F. BRAMM; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. JOHANNA DINTHER.

2°. ESTHER CATHARINA VREELAND.

3°. FREDERIK CAROLUS BERKFELDT.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 Maart 1839.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben gewend, met verzoek om bij *anticipatie van den gewoonen tijd van aankondiging*, *Brieven van Manumissie* te bekomen voor de navolgende Slaven, als:

1°. T. P. KAERSENHOUT, als Straatvoogd over- en voor de Slavin *Rebecca;* welcer toebehoord hebbende aan A. H. FERNANDES.

2°. J. G. C. GARDÉ, voor de Slaven *Saratje*, *Elisabeth* en *Johann;* hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal *ad interim* goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den bij anticipatie bepaalden tijd van *acht* dagen, na dagteekening dezer, van han vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Advertentien.

Ten burele van den Procureur Generaal successivelijk gedeponeerd zijnde, *twee ZILVEREN VORKEN* en *een DITO SUIKERLEPELTJE;* zoo kan de gene welke vermeent op denzelven aanspraak te kunnen maken, zijn reclame doen gelden ten burele voornoemd.

De Eerste Assistent ten Burele van den Procureur Generaal,
CH. LIONARONS.

TRANSPORTEN.

(7259) Den 25sten Februarij 1839. F C GALLEZ, aan V. W. NIEHENKE, van de Plantaadje *Nieuw Wedergevonden*, gelegen aan de divisie *Thorarica*, bekend onder La. A. No. 29.

Den 27sten. N. G. VLIER qq. J. J. T. HAYWARD en J. F HAYWARD, aan A. W. WHITE privé en qq. M A. HUNT GRUBBE gebore RICHARDS, vroeger weduwe S. F. ANDRÉ WILTENS, J. C. HAYWARD nom. uxoris en EDWARD WYLDE nom. uxoris ieder van $\frac{1}{15}$ aandeelen of te zamen $\frac{4}{15}$ aandeelen in de Plantaadje *Pieterszorg* en *André'sgift*.

Idem. A. W. WHITE qq. M. A. HUNT GRUBBE gebore RICHARDS, vroeger weduwe J. F. ANDRÉ WILTENS, aan zich zelve in privé van $\frac{4}{15}$ aandeelen in de Plantaadje *Pieterszorg* en *André'sgift*.

Idem. Dezelve qq. denzelve, aan zich zelve in privé van $\frac{1}{2}$ aandeel in de Plantaadje *Frederikslust*.

Den 28sten. Exploicteur bij het Geregtshof, aan JOHANN ERDMANN SCHMIDT, van het Huis en Erf, aan de *Keizerstraat*, bekend onder oude wijk La. D. No 54 en nieuwe wijk La. C. No 132, aangekomen hebbende A C. MEIJTT.

Den 1sten Maart. J. P. TAFARES, aan L. ZIKLAG, van het Erf, aan de *Weidestraat*, bekend onder oude wijk La. D. No. 274 en nieuwe wijk La. D. No. 72.

Den 6den. ALEXANDER SALOMONS, Vendumeester, aan HELENA WELSTACH, van het Huis, verdeeld in *drie* kamers, met het Erf, gelegen aan de *Dominestraat*, bekend onder oude wijk La. C No. 112a tot 112c en nieuwe wijk La. C. No. 37a tot 37c, aangekomen hebbende den Boedel wijlen J. J. VAN HEIJNINGEN.

Idem. Dezelve als voren, aan de Weduwe M. S. SAMSON gebore DE VRIES, van de Huizen en Erf, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, bekend onder oude wijk La D. No. 439/441 en nieuwe wijk La C. No. 196a en 196b, aangekomen hebbende den Boedel wijlen J. P. BERNER.

Idem. Dezelve als voren, aan D. C. VAN BEULINGEN, van het Huis en Erf, aan de *Groote Dwarsstraat*, bekend onder oude wijk La. D. No. 72a en nieuwe wijk La. E. No. 183, aangekomen hebbende den Boedel SANCOUSIE van GERHOLDT.

Idem. Dezelve als voren, aan ROZETTA BRANDON, van het Erf en Gebouwen, aan de *Rust en Vredestraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 653 en Nieuwe Wijk La. D. No. 150b; aangekomen hebbende den Boedel TROMPE van SLUIJTER.

Idem. Dezelve als voren, aan E. NAHAR, van het Erf, aan de *Nieuwe Dominestraat* en *Drambrandersgracht*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 30a en Nieuwe Wijk La. F. No. 113, aangekomen hebbende den Boedel SANDER van JUDITH KOOPMAN.

Idem. Dezelve als voren, aan J. OOGSTMAN, van het Erf, aan de *Malebatrumstraat*, bekend onder Oude Wijk La. B. No. 193 en Nieuwe Wijk La. C. No. 153; aangekomen hebbende den Boedel DAVID MARCUS SAMSON.

Idem. Dezelve als voren, aan E. NAHAR, van het Erf, aan de *Wanicastraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 33 en Nieuwe Wijk (2de Buitenwijk) No. 20; aangekomen hebbende den SUSANNA van EIJMA.

Den 8sten. THOMAS GREEN, aan S. M. BROMET en W. BENJAMINS, van het $\frac{1}{2}$ aandeel in de *helfte* van het Huis en Erf, aan de *Saramaccastraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 559b. en Nieuwe Wijk La. E No. 14.

Den 9den. De Exploicteur bij het Geregtshof, aan LUCIA van den Boedel J. J. POLAK, van het Huis en Erf, gelegen in de *Keizerstraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 169 en Nieuwe Wijk La. B. No. 226; aangekomen hebbende COBA OOSTERHUIJZEN.

HIJPOTHEEK.

Den 4den Maart 1839. MOZES LOPES FINSIJ nom. uxoris, *eerste Hijpotheek*, ten behoeve den *fungerende* CURATOR, als beheerende den Boedel J. B. WURMB, en te vestigen op het Huis en Erf, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 439 en Nieuwe Wijk La. F. No. 20.

Paramaribo, 19 Maart 1839.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,
A. VAN MEERTEN.

(12578) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 22sten Maart 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit welgemeld Geregtshof publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Johanna, Alida, Leentje, Iris, Harry, Willem* en *Heintje;* aankomende ELISABETH FRANCINA VAN OMMEREN Wed. JOHANNIS COENRAAD MULLER.

Paramaribo, den 16 Maart 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(12568) ALEXANDER SALOMONS, Vendumeester, zal HEDEN, den 20sten dezer, des voormiddags om *negen* uren, in het huis aan de *Watermolenstraat*, over den Heer F. G. EERTELSMANN, op Vendu verkoopen:

STUKGOEDEREN, waaronder *extra* fraaije FLANEL en DRAP, KRAYEBIJEN, IJZERWAREN, Fransche Porseleine Thee-Servicen, Waerkarpetten, Nesten Trommels, stellen Damasten Tafellakens en Servetten, Messen en Vorken met zilveren hechten, gemaakt Zomer Jassen en Broeken, Lakensche Buisjes, Glignelet, *extra* Zoete Olie in mandjes en meerdere GOEDEREN.

Paramaribo, *20 Maart 1839.*

(13588) CHARLOTTE ELISABETH MEIJER, geb. WILLIAMS vertrekt.

(13586) De ondergeteekende is voornemens in de maand Mei e. k., tot herstel van zijn gezondheid, een reis naar Europa te maken.

Paramaribo, den 17 Maart 1839.

H. A. BUHK.

(13562) P. VERWOERDT vertrekt.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 16den, de Engelsche Schoner Dorr, Kapt. N. E. Dunscombe, van Demerarij, hebbende 8 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 19den, het Schip Noord-Holland, Kapitein Harmen Klaas Ruijl, naar Amsterdam; lading: 502 vaten Suiker en 38 balen Schoone Katoen — Met hetzelve vertrekken als Passagiers: Mevrouw W. E. S. Kraije, wed. J. D. Witt: de minderjarigen Jufvrouwen Maria Cordua, Francina Henrietta en Helena Susanna Petronella Galles en de Heer Christiaan George Hampe, met deszelfs Zoontje Johann Frederik.

Mengelingen.

DE MARKIES VAN DOLKOP, OF ERFELIJKE ONDERSCHEIDINGEN.

1. DE ONTMOETING.

In eene kleine stad, niet verre van de Britsche hoofdstad, woonde eenmaal een jong meisje, dat *Laura* heette. Zij was de eenige dochter en erfgenaam van eenen achtingswaardigen advokaat, en beminde zeer de romans en de levendige hartstogten. Op zekeren dag peinzend in een boschje wandelende, en het aanziende hoe het kleine pluimgedierte zich onderling liefkoosde en trekkebekte, werd zij bij eenen olmboom eenen jongeling gewaar, die in eene prachtige kleeding was gedoscht, welke hem echter eenigzins te wijd en van die bijzondere kleur scheen te zijn, van welke zij in hare romans zoo dikwerf gelezen had. Zijne lange krullende haarlokken, zwart als ebbenhout, vielen langs zijn voorhoofd af, hij hield zijne blikken op den grond gevestigd, en sprak overluid in zich zelven aldus:

»Zonderling noodlot! Vreesselijke gedachte! Moet ik weêrstand bieden of vlugten? Neen, dit zoude den naam, dien ik voer, onwaardig zijn. Sedert vier eeuwen zijn mijne Voorouders onafgebroken in hunne waardigheid gebleven; zoude ik dan de eerste zijn, die deze erfelijke onderscheiding verzaakte? Die gedachte zij verre van mij."

De jongeling verwijderde zich van den boom, toen hij *Laura* gewaar werd, die in verrukking hare blikken op hem verwijlen liet, en waande voor het minst eenen graaf of baron voor zich te zien. De jongeling bleef bewegingloos staan, en *Laura* zuchtte. »Hemelsch wezen!" riep de jongeling uit.

Verschrikt, als eene romanheldin, sprong *Laura* met eenen gil achteruit.

»Hoe!" riep de jongeling op eenen treurigen toon, »ook u, schoon meisje, boezem ik vrees in?"

Laura werd schier tot tranen geroerd; de jongeling greep hare hand; maar waartoe dit tafereel verder uit te werken? De jonge lieden beminden elkander op het eerst gezigte. Zonderling! ons allen is dit zelfde te zijner tijd gebeurd, maar nooit willen wij het in anderen gelooven!

De liefde van Miss *Laura* voor den onbekende kon niet meer echt platonisch zijn. Zij had het ideaal van alle hare romanhelden gevonden. Een klerk van haars vaders kantoor of eenig ander soortgelijk pennelikker kon haar niet behagen; zij had steeds van ten minste een generaalszoon gedroomd. Met welk eene vreugde kon zij nu zeggen: ik heb eenen beminde, die tot op vier eeuwen zijne voorvaderen kan terugtellen, die — wat splint hadden? Ja, dat was de vraag. *Laura* was nieuwsgierig; — zij ondervroeg den onbekende wegens zijnen rang en naam. De onbekende verbleekte beet op zijne lippen en — stak zijne beide handen in zijne zakken. »Wie ik ben dit kan ik u niet zeggen," antwoordde hij eindelijk, »schoone *Laura*. Vergeef het mij, eenmaal zult gij alles vernemen."

»Zou het welligt de kroonprins zelf zijn?" vraagde *Laura* zich in stilte. Het geheim behaagde haar, en zij stelde den jongeling haren vader voor.

»Ah!" zeide de onbekende, »uwe familie en de mijne zijn steeds jegens elkander wel gezind geweest."

»Hoe!" riep de advokaat, »zoude wij oude bekende zijn? Mag ik de eer hebben uwen te weten?"

De minnaar scheen verlegen te zijn, en stamelde eenige verontschuldigende woorden. Voor het oogenblik noodzaakten hem gewigtige redenen om het incognito te bewaren. Onze onbekende had den adelaar-neus der ridderlijke geslachten; hij zag er uit als een man, die wel eenen anderen in het tweegevecht neêrleggen konde.

»Ha, ha!" zeide de advocaat, zijne oogleden digt knippende, en voegde fluisterende er bij: »ik begrijp u, mijn waarde heer, gij hebt eenen man gedood."

»Ha!" riep de vreemde, sloeg verschrikt zich tegen het voorhoofd, en stortte de kamer uit.

2. HET GESPREK.

Alles was opgehelderd; de vreemde was blijkbaar een man wiens hoofd was op prijs gesteld; hij was echter een man van moed; welligt had hij eenen manslag begaan, althans zeker was hij verwinnaar in het gevecht geweest. Deze ontdekking verdubbelde de belangstelling, welke *Laura* voor hem gevoelde. Niets ontvlamt de hartstogt van een jong meisje meer, dan het vermoeden dat haar geliefde eene ontzettende misdaad bedreven hebbe. Haar vader begon te gelooven, dat er van den vreemde wat zoude te maken zijn. Vóór alles kwam het er op aan te weten of hij rijk ware. In dat geval wilde hij hem zijne dochter geven; ware hij arm; dan wilde hij hem aan het geregt overleveren, en den op zijn hoofd gezetten prijs ontvangen. Een advokaat houdt zich altijd eene achterdeur open. Toen de onze den geheimzinnigen onbekende wederzag, zeide hij met eenen sluwen glimlach tot hem: »Gij kunt u niet langer vermommen, uw stand verraadt zich duidelijk."

»Hemel!"

— »Mijne dochter zegt, zij heeft gehoord, hoe gij u over uwe erfelijke onderscheidingen beroemdet. Uw geslacht bezit die reeds sedert vierhonderd jaren."

»Ja, dat is zoo."

— »En de liggende grondeigendommen, het klinkende gedeelte der zaak beantwoordt voorzeker aan — — — ?"

»Zoo als gij zegt."

— »En het wapenschild uwer familie? Goud — — — blaauw — — — gevierendeeld?"

»Wat spreekt hij van vierendeelen?" zeide de onbekende met zigtbare ontroering bij zich zelven.

— »Gij ontvangt dus uw tractement van de regering?"

»Ja, inderdaad."

— »Ja, ja, de groote familiën zijn er wel aan: de publieke schatkist is voor haar eene goudbron en een ieder doet zijn best om aan de koord te trekken."

»De koord, mijnheer?" riep de vreemde.

— »Ik ben er verre af, u te willen verlegen maken; geloof mij, ik vind deze levenswijze zeer aangenaam, en ik wil mij ophangen laten, als — —"

»Ophangen? — — — u! — — —" stotterde de onbekende en sloeg zijne handen in een; »welk eene ontzettende gedachte!"

3. DE OPHELDERING.

»Gij wilt mij dus werkelijk uwe hand schenken, schoone *Laura*?" zeide de onbekende, en knielde voor haar op zijnen zakdoek.

Laura bloosde. »Gij zijt zoo — zoo beminnelijk — en — en gij zult mij altijd liefhebben, niet waar? En dan zegt gij mij ook, wie gij zijt?"

»Na onze bruiloft, ik beloof het u," antwoordde de onbekende eenigzins verlegen.

— »Waarom niet nu reeds? — Zeg het mij nu," smeekte *Laura* op eenen vleijenden toon.

De onbekende zweeg.

— »Nu, ik zal u dit geheim wel ontrukken. Zijt gij een oudste zoon?"

»Dat ben ik," zuchtte de vreemde.

— »Gij hebt eenen erfelijken titel?"

»Ach, ja!"

— »En gij bezit de middelen om dien op te houden?"

»Voorzeker!"

— »Bewijs mij dat," viel hier de advokaat in, die, in een vensterkozijn verscholen, geluisterd had, »en mijne dochter is de uwe, al hadt gij ook honderd menschen van kant gemaakt."

»Welk eene bewonderenswaardige verachting van het vooroordeel!" riep de vreemde, in geestvervoering uit, stortte zich voor de voeten van zijnen toekomstigen schoonvader neêr.

(*Het vervolg hierna.*)

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water.	
20	WOENSDAG.	*'s mor.*	10 15	*'s av.*	4 15
21	DONDERDAG.	»	11-06	»	5 08
22	VRIJDAG.	»	12 00	»	6 00
23	ZATURDAG.	»	12-45	»	6-45

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.